

STEPHANIE BAUDET

În seria

DETECTIVII DE DINOZAURI

a apărut:

ÎN PĂDUREA AMAZONIANĂ

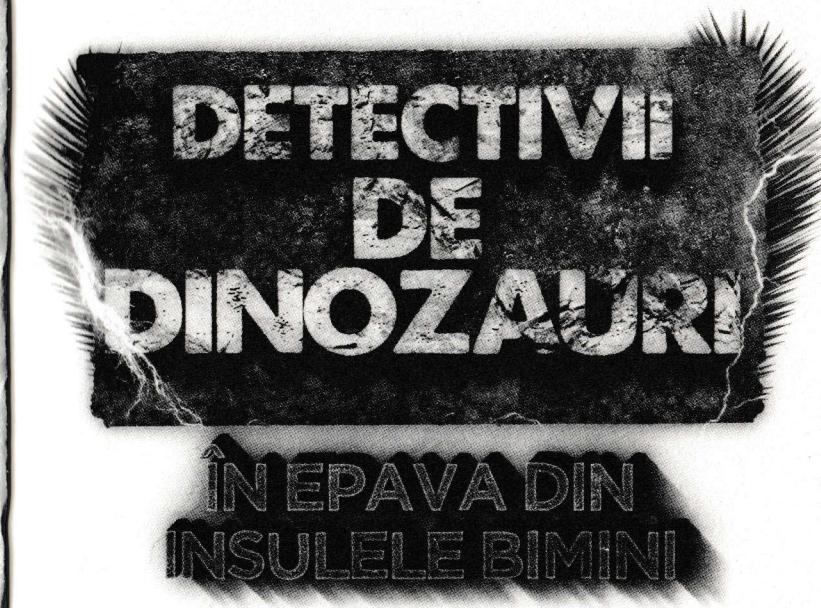
și vor mai apărea:

ÎN DEȘERTUL ÎNGHEȚAT

ÎN ȚARA CURCUBEULUI-ŞARPE

PE COASTA JURASIC

**ÎN TRANSILVANIA.
DRACULA, BALAURI ȘI DINOZAURI**

A DOUA CARTE

Traducere din engleză de
Ludovic-Ştefan Skultéty

Detectivii de dinozauri / Stephanie Baudet ; trad. de Ludovic-Ştefan

Skultéty. - București : Curtea Veche Publishing, 2019

6 vol.

ISBN 978-606-44-0193-9

Vol. 2 : În epava din Insulele Bimini. - 2019. - ISBN 978-606-44-0195-3

I. Skultéty, Ludovic-Ştefan (trad.)

821.111

Redactor: Diana Corcan

Corector: Elena Tătaru

Tehnoredactor: Dana Ionașcu

CURTEA VECHE PUBLISHING

str. Aurel Vlaicu nr. 35, București, 020091

redacție: 0744 55 47 63

distribuție: 021 260 22 87, 021 222 25 36, 0744 36 97 21

fax: 021 223 16 88

redactie@curteaveche.ro

comenzi@curteaveche.ro

www.curteaveche.ro

STEPHANIE BAUDET

THE DINOSAUR DETECTIVES: IN THE SCUTTLEBUTT

Copyright © Stephanie Baudet, 2016

Licensor: Sweet Cherry Publishing United Kingdom, 2018

Illustrations © Allied Artists

Illustrated by Illary Casasanta

Cover design by Andrew Davis

© CURTEA VECHE PUBLISHING, 2019

pentru prezența versiune în limba română

ISBN 978-606-44-0195-3

CUPRINS

Capitolul întâi

7

Capitolul doi

12

Capitolul trei

18

Capitolul patru

26

Capitolul cinci

37

Capitolul șase

43

Capitolul șapte

49

Capitolul opt

57

Capitolul nouă

66

CAPITOLUL ÎNTÂI

— Poftim, Matt, spuse domnul Sharp. E foarte greu.

Matt privi ceea ce tatăl său îi pusese în față, pe masă. Pentru un necunoscător arăta ca o grămadă de pietre cu forme neregulate, însă, de fapt, era un cuib de ouă fosilizate de dinozaur. Era imposibil să le separi fără să le deteriorezi, de aceea căzură cu toții de acord că trebuie cercetate și expuse aşa cum sunt.

Acum, Matt trebuia să le identifice folosindu-și talentul său special. Cuibul fusese descoperit în sudul Floridei din Statele Unite.

Se așeză, închise ochii și își puse mâinile pe vârfurile rotunjite ale ouălor. Erau reci și aspre la pipăit. Apoi începură să apară acele licăriri și senzația de amețeală cu care era deja obișnuit. Curând, un peisaj se deschide în fața ochilor săi. Se afla la malul mării. Valuri blânde se aşterneau pe nisipul alb.

Din apă ieși o broască-țestoasă, iar Matt rămase uimit de mărimea ei. Era enormă. După cum putea observa, carcasa îi era mai degrabă ca o piele tare, maleabilă, decât rigidă ca a țestoaselor din zilele noastre.

Creatura, lată de trei metri și jumătate, făcu câțiva pași greoi pe plajă și începu să sape cu labele în nisip. Urma să depună ouă.

Matt observă cerul neobișnuit de strălucitor. Nu putea să se întoarcă și nici să vadă într-o parte sau alta, dar întrezarea în depărtare orizontul trandafiriu. Deodată, bulgări de foc roșii țășniră dintr-unul dintre munți. Un vulcan!

Mai observă și altceva. Lava, de un roșu incandescent, aprinsese jungla, și vietățile își căutau salvarea din calea flăcărilor. Un șir imens de dinozauri alergau, îngrămădindu-se spre mare. Cerul se întunecase de atâtea sute de creaturi înaripate care încercau să scape de fulmul și dogoarea care le sufocau.

Testoasa sesiză panica animalelor. Își întoarse capul și încetă să mai depună ouă. Le acoperi pe cele deja depuse cu puțin nisip și se îndreptă spre mare pentru a nu fi călcată în picioare de dinozaurii înfricoșați. Matt fu surprins să vadă cât de repede se poate deplasa, având în vedere că țestoasele de azi sunt foarte încete.

Dar până și o broască-țestoasă de două tone era vulnerabilă în fața acelor uriași.

— Ce sunt, Matt? întrebă tatăl său în timp ce băiatul revenea încet în prezent.

— O broască gigantică, tată. Lată de vreo trei metri și jumătate.

— Hm! Probabil un archelon. Nu chiar un dinozaur, dar sigur din Cretacicul Superior.

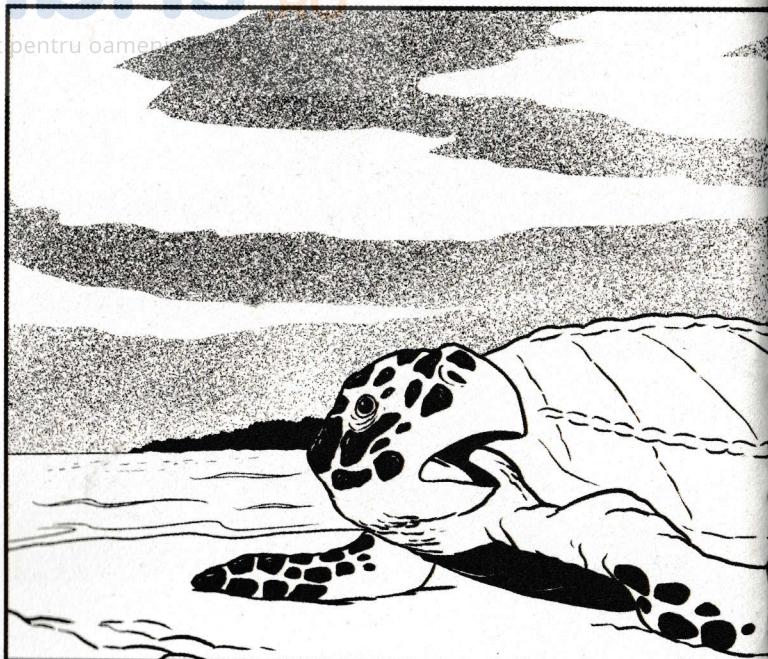
— Începuse să depună ouă în nisip, spuse Matt. Dar a erupt un vulcan și lava a aprins pădurea. Sute de dinozauri alergau să se refugieze în mare, astfel că archelonul a luat-o înapoi foarte repede. Surprinzător!

— Erau rapizi pentru că, nefiind rigide, carapacele lor erau incomparabil mai ușoare.

Tatăl său luă cuibul în brațe și se îndepărta cu el.

— Va fi un tablou grozav, tati, spuse Matt. Mingile de foc ieșind din vulcan erau un adevărat spectacol, și apoi toată lava aia și flăcările...

Domnul Sharp nu era doar paleontolog, ci și artist, specializat în scene preistorice – ceea ce se numește „paleoartă“.

— Abia aştept să-l pictez, răspunse el și, după ce așeză cuibul la loc sigur, își șterse mâinile de praf. Dar vom face o pauză de câteva săptămâni. Să ne bucurăm de soare și de mare.

Matt zâmbi cu toată fața și făcu acel gest cu pumnul în aer care voia să spună „super!“. Acum, că împlinise doisprezece ani, avea voie să-l însoțească pe tatăl său în expedițiile de căutare de ouă de dinozauri, însă deocamdată toată familia mergea în vacanță.

Florida. Soare arzător. Mare. Scufundări.

CAPITOLUL DOI

— Când vom putea să facem niște scufundări, tati? întrebă Matt.

Mama, tata, sora sa, Beth, și verișoara sa, Jo, toată familia, se plimbau pe trotuarul străjuit de palmieri din Miami. Matt privi cu jînd spre mare. Era turcoaz și limpede. Si foarte ispititoare.

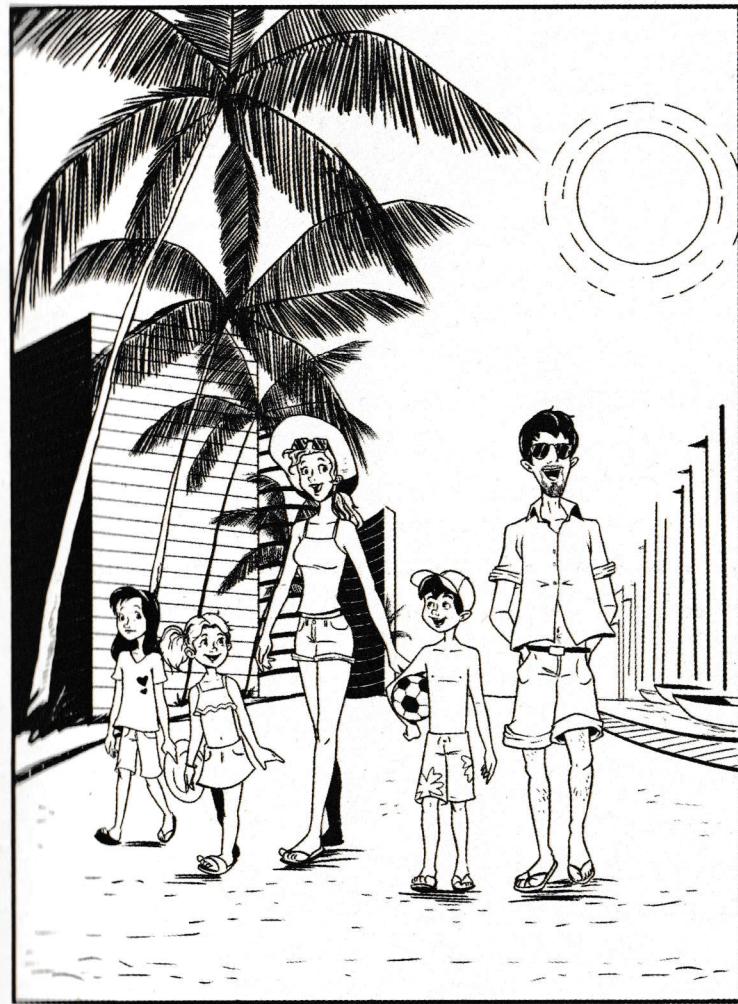
— Ce-ar fi să mergem și să întrebăm chiar acum? spuse tatăl său. Am putea explora niște recife, iar tu ai putea urma un curs pentru a face scufundări în zonele cu epave.

— Daaa!

Matt lovi cu pumnul în aer. Ce bine era în vacanță cu familia! Cu toate că și o expediție cu tatăl său în căutare de ouă de dinozaur ar fi fost incitantă. Ce-i drept, fusese doar în una singură, în jungla amazoniană, însă, pe viitor, putea să meargă în mult mai multe, doar să nu fie în timpul școlii.

— Mătușă Carol, tu faci scufundări? întrebă Jo.

Jo era verișoara lui Matt și a lui Beth. Pentru că părinții săi, amândoi doctori, erau foarte ocupați, fusese

invitată să vină cu ei. Matt îi aruncă o privire pe furiș. Se enervase tare când venise cu ei în Brazilia, dar aici nu mai era aşa de rău. Ea și sora lui, Beth, se înțelegeau bine. Beth avea zece ani, era doar cu un an mai mică decât Jo. Din căte știa Matt, Jo nu făcea scufundări și, spera el, nici nu era interesată să învețe.

Doamna Sharp clătină din cap.

— Nu, Jo. Prefer înotul și poate un pic de *snorkelling*.

— Și eu la fel, spuse Jo.

Matt răsuflă ușurat. Deci, vor fi doar el și tatăl său.

— Voi, fetelor, de ce nu vă duceți să căutați un loc drăguț pe plajă? întrebă domnul Sharp. Eu și Matt o să ne programăm pentru niște scufundări. Ne revedem într-o oră, o oră și ceva, ce ziceți?

Matt nu se putu abține să nu zâmbească satisfăcut. Lucrurile mergeau bine.

Își luară la revedere fluturând din mâini și se despărțiră. Matt și tatăl său o porniră de-a lungul cheiului în căutarea unui club de scufundări. Soarele do-gorea, însă nu erau zăpușeala și umiditatea din Brazilia.

— Acolo pare să fie un port de agrement, spuse Matt arătând cu degetul spre locul unde se aflau o sumedenie de ambarcațiuni de toate formele și mărimile, unele dintre ele imense și având niște inscripții elegante.

Miami era reședința multor oameni bogăți, iar împrejurimile și clima se dovedea a fi perfecte pentru cei cărora le plăcea ca totul să fie legat de mare.

Pe una dintre ambarcațiunile mai modeste, un bărbat încărcă echipamentul de scufundări și verifică tuburile de oxigen ca și cum s-ar fi pregătit de excursie. Barca se numea *The Esmeralda* și era complet albă, avea trei punți și o platformă de scufundări la pupa.

— Ne poți spune, te rog, pe cine am putea să întrebă că să facem niște scufundări? întrebă domnul Sharp.

Cel căruia i se adresase era un bărbat voinic și bronzat, cu un păr blond, vâlvoi, și un zâmbet prietenos. Se ridică și își îndreptă spatele, bucuros să ia o pauză de la căratul acelui echipament greu. Arăta înspre chei.

— Sigur, întrebați de Santiago. Are bărci cu care merge la epave și recife.

